

та, се покрие със слой стъкло с дебелина половин инч³³⁸. След това външната повърхност трябва да се матира леко, за да се прикрие удебелението. Ако в такава бутилка се налее червено вино или друга тъмна течност, шарката ще се появи в същия цвят. Сър Остин Лейард веднага извика своя изключително сведущ майстор, синьор Кастелани, който каза, че действително е чел за подобни чаши, но смятал това за измислица. След като му обясних какво ми е хрумнало, той каза, че е напълно възможно, но огромните разходи за изработването на подобни предмети вероятно биха направили производството им невъзможно. Апропо, онези, които биха желали да изследват любопитните свойства на стъклото, особено уменията да се създаде ковко стъкло, биха могли да намерят много информация в „De Arte Vitraria“³³⁹ (Амстердам) от А. Нери³⁴⁰ и в неговия превод на немски от 1678 г. (който съдържа глава с название „Wie die Malleabilitat dem Glase beugebracht werden konne“³⁴¹).

Вероятно прословутата чаша на Джемшид от персийското предание, чиято повърхност показвала всичко, което се случва по света, дължи произхода си именно на тези китайски бутилки.

---

³³⁸ Ок. 1,3 см – б. пр.

³³⁹ „За стъklarското изкуство“ (лат.) – б. пр.

³⁴⁰ Антонио Нери (1576–1614) – италиански химик – б. пр.

³⁴¹ „Как може да се придаде ковкост на стъклото“ (нем.) – б. пр.